De tekenaar en het bos (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Joris werkte al zeven jaar als tekenaar bij een kleine studio in Gent. Hij maakte reclamefilmpjes over verzekeringen en tandpasta, en hij was er goed in. Toch had hij het gevoel dat hij iets belangrijkers had willen doen. Elke avond bleef hij langer op kantoor dan nodig was, en op een van die avonden begon hij aan een eigen animatie over een oud bos. Niemand had hem erom gevraagd. Hij tekende gewoon, omdat hij niet anders kon.

Het verhaal kwam uit zijn kindertijd. Zijn grootvader had hem vroeger verteld over een woud waarin het jagen streng verboden was, omdat de dieren daar aan de goden toebehoorden. Wie er toch een hert doodde, werd volgens dat verhaal door de bomen zelf gestraft. Joris had het als kind letterlijk geloofd. Later begreep hij dat het een mythe was, waarschijnlijk bedacht door boeren die hun bos wilden beschermen tegen vreemden. Het verhaal werd daardoor niet minder mooi.

In zijn film liet hij het bos leven. De bomen bogen zich naar de jager toe, de mist kroop over de grond, en boven de takken werd de hemel langzaam donkerder. Joris besteedde weken aan één minuut beeld. Zijn collega's plaagden hem er soms mee, maar niemand vroeg hem te stoppen. De baas van de studio, een zwijgzame vrouw van zestig, kwam af en toe achter hem staan en keek een paar minuten mee. Voor haar was de artistieke vrijheid van haar mensen heilig, zei ze eens tijdens een vergadering.

Na anderhalf jaar was de film af. Hij duurde elf minuten en had geen dialoog. Joris stuurde hem naar een festival in Frankrijk en verwachtte niets. Toen de mail met de uitnodiging kwam, moest hij hem drie keer lezen. De vreugde die hij toen voelde, kon hij later nooit goed beschrijven; hij zei alleen dat de wereld even helderder leek. Hij nam zijn moeder mee naar Annecy, want zij had hem als kind zijn eerste tekenblok gegeven.

De zaal was groot en het publiek was stil. Na de voorstelling vroeg een journalist hem waarom de jacht in zijn film zo weinig spectaculair in beeld werd gebracht. Joris dacht even na en antwoordde dat hij het geweld niet interessant vond, maar de angst erna. De journalist schreef het op. Een oudere man uit het publiek vertelde hem daarna dat hij bij het slot aan zijn eigen vader had gedacht, die in de oorlog in een bos had geschuild en het daar had beschreven als de hel op aarde. Joris knikte en zei niets. Later, op de terugweg in de trein, keek hij naar de velden en bedacht dat hij nu pas echt begon.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28896

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2004